

[Gunnar Fog-Petersen.]

vil blive administreret, end paa selve Lovforslagets Indhold. Thi naar det ærede Medlem mente, at denne Lov skulde hindre Befolkningen langs Klitterne i at skære Tørv paa Stranden og faa disse Tørv tørret, som de har gjort hidtil, saa er der dog vist ikke noget fornuftigt Menneske, der vil finde paa at administrere Loven paa en saadan Maade. Man maa dog kunne gaa ud fra, at baade Klitvæsenets og Landbrugsministeriets Embedsmænd, og Ministeren med, vil sørge for, at saadanne gamle Rettigheder bliver opretholdt. De vil i øvrigt ogsaa i de fleste Tilfælde være knyttet til de Omraader, som Loven i sig selv undtager. Der staar nemlig i § 1:

„Landbrugsministeren kan dog efter at have hørt Klitinspektøren og den vedkommende Sandflugtskommission bestemme, at foranstaaende Regler ikke skal komme til Anvendelse paa saadanne bestemt afgrænsede Arealer, som er inddraget under Havneanlæg, eller som naturligt hører til en allerede eksisterende bymæssig Bebyggelse.“

Disse Ord „bymæssig Bebyggelse“ vil sige — saaledes opfatter jeg dem —, at der skal være en nogenlunde samlet Bebyggelse paa Pladsen, ikke en enkelt Strandvilla, et enkelt lille Hus, der er slaaet op, der skal være en nogenlunde samlet Bebyggelse. Man kunde maaske have fundet et heldigere Udtryk, idet man jo andre Steder i vor Lovgivning ved bymæssig Bebyggelse forstaar noget andet end det, der her er Tale om. Men jeg gaar ud fra, at dette er Mening, og det vil da sige, at hvor der langs Stranden findes et nogenlunde anseeligt Antal Huse paa et forholdsvis begrænset Omraade, dèr vil man ikke lade Bestemmelserne gælde, saaledes som man vil det med Hensyn til de endnu aabne Strækninger langs Stranden. Men det vil i hvert Fald sige, at de gamle Landsbyer, der ligger langs med Stranden, og hvorfra der udøves Erhverv paa Stranden, ikke vil blive generet i deres Erhverv af Loven, som den her foreslaas forment.

Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Gennemførelse, og jeg haaber, det maa lykkes for os at faa det færdigbehandlet i Løbet af forholdsvis kort Tid, allerede i denne Samling, selv om det lakker mod Enden, om ikke af Samlingen, saa dog af den samlede Arbejdsperiode her paa Rigsdagen.

M. C. Jensen: Man kan ved Behandlingen af et Forslag som det foreliggende

ikke godt undgaa at komme ind paa at omtale Fiskernes Interesser. Mit Partis Ordfører, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk), har da ogsaa været inde paa en Omtale heraf ligesom for øvrigt ogsaa de øvrige Ordførere.

Naar Talen er om de Interesser, der knytter sig til Fiskeriet langs den jyske Vestkyst, er sikkert alle, derunder naturligvis ogsaa den højtærede Landbrugsminister, indstillet paa, at disse Interesser vil man ikke gaa for nær; det vilde ogsaa, synes jeg, være uklogt, om man gjorde Forsøg i saa Henseende. Men eet Spørgsmaal er det jo, hvilken Vilje man har til at imødekomme disse Interesser, et andet, hvilke Muligheder Loven giver for at imødekomme dem. Mit Partis ærede Ordfører har nævnt, at det ikke bør være saaledes, at hvis det lunefulde Vesterhav pludselig forandrer Strandbreddens Karakter — det kan for øvrigt ske paa een Nat —, saa skal Fiskerne gaa den Vej, som Loven i sin nuværende Affattelse anviser, nemlig at henvende sig til Landbrugsministeriet med Anmodning om at faa Tilladelse til at flytte de Ting, de har inden for den første Klitrække, tilbage, fordi Strandbredden nu altsaa har forandret Karakter. Jeg hørte nok den ærede Ordfører for Det radikale Parti sige — jeg tror, det var ham, der sagde det —, at det kunde Klitinspektøren jo give Tilladelse til. Det mener jeg nu imidlertid ikke; efter Loven er det Ministeren, der skal give Tilladelse dertil, efter at Klitinspektøren og Sandflugtskommissionen er hørt. Jeg tvivler for øvrigt slet ikke om, at naar der foreligger Forhold, som begrunder en saadan Henvendelse, saa faar Fiskerne denne Tilladelse, men jeg er ængstelig for, at det skal vare for længe, inden Sagen kan blive bragt i Orden.

Derfor, naar man nu er enig om, at man ikke vil fortrædige det Erhverv, der — det tør jeg vel nok antyde — er Hovederhvervet langs Kysten, skal vi saa ikke ogsaa være enige om at afpasse Lovens Bestemmelser saaledes, at de bliver praktiske at gennemføre? Jeg vil under Hensyn hertil paa Fiskeriets Vegne udtale min Glæde over, at der er Udsigt til, at man i hvert Tilfælde kan komme til at tale om Spørgsmaalet i et Udvalg. For er der Vilje til at gennemføre saadanne Bestemmelser, som kan tjene til en Forenkling, saa naar vi saamænd ogsaa nok til et Resultat.

Landbrugsministeren (Bording): Selv om der fra Ordførernes Side er fremsat enkelte Spørgsmaal og enkelte kritiske Be-